

Őex. Anshuman Gaur, India magyarországi nagykövetének nyitóbeszéde

„Vasudhaiva Kutumbakam”: A globális szerepvállalás India szemszögéből

Bhaktivedanta Hittudományi Főiskola, Budapest, Magyarország

Mélyen tisztelt Rektorúr, tisztelt oktatók és munkatársak, elhivatott kutatók, kedves hallgatók, hölgyeim és uraim!

Hatalmas megtiszteltetés számomra, és ugyanakkor a kulturális kapcsolódás egyik fontos pillanata is, hogy ma itt állhatok Önök előtt ezen a magyar földön, ebben az egyedülálló intézményben. Ez a főiskola – mely államilag elismert európai központja a **vaisnava teológia** és **jóga tanulmányoknak** – élő bizonyítéka az India és Magyarország közötti erős, tartós és határokon átívelő kapcsolatnak. Köszönöm a szívélyes fogadtatást és a lehetőséget, hogy megoszhatom Önökkel gondolataimat azzal az elképzeléssel kapcsolatban, mely központi szerepet játszik India erkölcsi világképében és külpolitikánk működési elvében: **Vasudhaiva Kutumbakam** - vagyis A Világ Egy Nagy Család.

Ezen a kampuszon előadni különösen nagy jelentőséggel bír számomra, hiszen az intézményünk a kulturális szintézis megtestesülése, mellyel azt bizonyítják, hogy India időtlen bölcsessége képes termékeny talajra találni Európa szívében. Az én feladatom ma megvizsgálni azt, hogy ez az ősi civilizációs koncepció hogyan tudott zökkenőmentesen beépülni a modern India **globális szerepvállalásába**, s mindeközben formálni a hazai prioritásokat, a diplomáciai stratégiánkat és a rugalmasabb, igazságosabb globális rend kialakítása felé érzett elköteleződésünket; illetve azt is, hogy ez a spirituális örökség hogyan teremt alapot a magabiztos, fejlődő és demokratikus India számára ahhoz, hogy a világ legégetőbb problémáira praktikus és emberközpontú megoldásokat tudjon kínálni.

Viszont ahhoz, hogy India külpolitikai nézeteit megértsük, át kell tekintenünk mélyebben is az ország belső működését. India egy **civilizációs állam**, aminek történelme több mint ötezer éve megszakítás nélkül zajlik. A kulturális és spirituális örökség egy állandó keretet biztosít identitásunknak és tevékenységeinknek.

Az örökség alapját a **Dharma** (erkölcsös viselkedés) és **Karma** (tettek és következményeik) koncepciók, illetve a Rig Védában megfogalmazott mélyen gyökerező pluralizmus képezi, mely így szól: „*Ekam Sat Vipra Bahudha Vadanti*” vagyis „Igazság csak egy van, mégis a bölcsek más-más néven emlegetik azt”. Ez a filozófikus pluralizmus természeténél fogva egy agressziómentes és együttműködésen alapuló külpolitikát eredményez, mivel a sokszínűséget nem veszélyforrásnak tekinti, hanem a létezés valódi esszenciájának.

A „**Vasudhaiva Kutumbakam**” időtlen koncepciója is ebből a megközelítésből fakad – vagyis hogy a világ valójában egy nagy család. A kifejezés, mely az ősi *Maha Upanishadtól* származik több, mint egy egyszerű mottó, sokkal inkább a világ valódi leírása. Egy olyan filozófia, mely az emberiséget, a bolygót és a kozmoszt egy összefonódott, szétválaszthatatlan egységnek tekinti, illetve a fejlődésről szóló elképzéseinket közvetíti, melyet a Rigvéda egyik aformizmája röviden így fogalmaz meg: „**bahujan hitaay, bahujan sukhaay**” – vagyis mindenki jólétéért és boldogságáért; a puranikus előírások pedig így: „**Sarve Bhawantu Sukhina**” – tehát leljen mindenki boldogságra.

Az indiai hagyomány nagy tisztelettel fordul a nőiség felé, ezt jól példázza **Shakti** istennő imádata – aki az univerzális energia női megnyilvánulása –, és a természetben rejlő érték tisztelete, amelyet a **Prakriti** koncepció foglal magába, ez pedig megalapozza India elköteleződését a nők által vezetett fejlődés és a környezetvédelem iránt is. A hagyományaink nem relikviák, hanem élő és folyamatosan fejlődő irányelvek modern élet számára.

A fentebb taglalt indiai spirituális keretrendszer középpontjában a **Bhagavad-Gíta** áll. Ez a nagyrabecsült költemény nemcsak vallási könyv, hanem egy mély filozófiai értekezés a *Dharma* szerinti erkölcsi kötelezettségről, a *Karma*-szerinti cselekvésről és a *Bhakti*-szerinti odaadásról is, mindezt az élet színterén mutatva be. A költemény a morális dilemmák megoldása és a belső béke önzetlen cselekedetekkel való elérésének kézikönyveként szolgál. A Gíta **Karma jóga** útja, miszerint arra kell törekednünk, hogy ne váljunk a munkák eredményének rabjává világszerte több gondolkodót és vezetőt is inspirált egészen Mahatma Ghanditól Ralph Waldo Emersonig. India számára a Gíta egy alaptétel, a világ számára pedig az Indiától kapott legértékesebb ajándék, hiszen olyan univerzális bölcsességet adományoz, ami az emberiség minden megpróbáltatására alkalmazható.

A Gíta az élethez és kormányzáshoz is érvényes alapelvek gyűjteménye, ezért egy morális irányítúvel is szolgál India globális szerepvállalásához. India külpolitikájában következetesen a béke, a mértékletesség és az együttműködés oldalán áll, így hozva a válságos helyzetekben megfontolt és határozott döntéseket. Mint a 21. század egyik felemelkedő hatalma, India továbbra is beépíti ezeket az etikai alapelveket a diplomáciai tevékenységébe.

A Bhagavad-gíta megmutatja nekünk a jócselekedet fontosságát – vagyis a Dharma útját –, illetve, hogy hogyan maradjunk pártatlanok és elfogulatlanok – a Gíta 9. fejezetének 29. versszaka (**samo ‘hañ sarva-bhūteṣhu na me dveṣhyo ‘stī na priyaḥ ye bhajanti tu mām bhaktyā mayi te teṣhu chāpyaḥam**) (Gíta 9.29) azt mondja ki, hogy minden élőlénnel egyenlő vagyok, senki nem az ellenségem és senki nem kedves hozzám. Azokkal vagyok, akik odaadóan tisztelnek engem. Ez ismét a **Vasudhaiva Kutumbakam** elvre vezethető vissza.

Ugyanakkor a Gíta nemcsak a Dharma elfogadását beszéli el nekünk, hanem hogy hogyan védjük meg azt tettekkkel, vagyis a Karmával. A 7. fejezet 7. versszaka szerint: (**yadā yadā hi dharmasya glānir bhavati bhārata abhyutthānam adharmasya tadātmānaḥ sṛjāmyaḥam**) (Gíta 4.7) amint a Dharma csökken és az Adharma növekszik, újraakotom magam. India ezt az alapelveket nagyon komolyan veszi, hiszen ha egy nemzet igazságtalanság áldozatává vált, India mindig kész volt segítő kezet nyújtani.

Kedves barátaim,

India kulturális tradíciójának fennmaradása és terjedése talán egyben a legnagyobb ereje is. A széthulló és eltűnő civilizációkkal ellentétben India alapvető értékei – a védikus szövegektől a bhakti szentek tanításáig – folyamatosan alkalmazkodtak és újra értelmeződtek.

A **bhakti** mozgalom – mely az önök tanulmányainak központi eleme – elutasította a merev ritualizmust, helyette mindenki számára elérhető, közvetlen, személyes és eszkatikus áhítatot kínált társadalmi státusztól és intellektuális háttértől függetlenül. Ezzel pedig a spirituális gyakorlatok terén egy hatalmas demokratikus forradalmat indított el.

Indiát a „demokrácia anyjaként” emlegetik, mivel mélyen gyökerező demokratikus eszméi és részvételi kormányzása megelőzi a modern nyugati demokráciákat is. A kollektív döntéshozás, a vita és a konszenzus fogalmak olyan ősi intézményekre vezethetők vissza, mint a védikus szövegekben említett **Sabha és Samiti**, illetve a köztársasági államok és **Janasanghas** is. Ezek az ősi hagyományok a befogadást, az egyenlőséget és az emberek jólétét hangsúlyozzák, melyek a demokratikus etnosz alapvető elemei.

Mint a világ legnagyobb demokráciája, India az 1947-es függetlenedése óta egy sikeresen fenntartott, életteli, pluralista és alkotmányos köztársaság, mely az általános felnőtt választójogon alapszik, ezzel bizonyítva a demokrácia kitartó erejét annak saját bölcsőjében.

A legutóbbi általános választásunkon – mely a népi mandátum megállapítására irányuló valaha volt legnagyobb végrehajtott gyakorlat volt – bizonyította nemcsak a választási bizottságunk technikai hatékonyságát, hanem a 950 millió szavazó demokratikus folyamatokba vetett alapvető hitét is. Ez a hatalmas, sokszínű választó közösség, mely több tucat nyelvet beszél és a világ összes nagy vallását gyakorolja meggyőződéssel szavaz, pont ezért a demokratikus párbeszédbe vetett hitük kulcsfontosságú az „Új India” koncepcióban. Bizonyítja, hogy a demokrácia bármilyen talajon gyökeret verhet, feltéve, hogy azok a gyökerek a pluralizmusból és a kölcsönös tisztelet civilizációs értékeiből nyernek tápanyagot.

2014 óta **Shri Narendra Modi miniszterelnök** jövőbe látó vezetése alatt India egy mélyreható átalakuláson ment keresztül mind a belpolitikai és külkapcsolatain terén. Ez az időszak döntő fordulatot jelent a posztkoloniális bizonytalanság állapotából a civilizációs öntudat állapotába való átmenetben. Az átalakulás mögötti kormányzási filozófia valójában az ősi bölcsességünk zökkenőmentes beépítése a modern kormányzási követelményekbe. Ez a magabiztos kiállítás négy kulcsfontosságú tevékenységre osztható: **Első**, példamutatás a hazánkban, **második** a köztermékek globális biztosítása, **harmadik** a fejlődő világ érdekeinek védelme, **negyedik**, a digitális és fizikai infrastruktúránk összekötése a világgal.

Kedves barátaim, engedjék meg, hogy egy pár példán keresztül bemutassam, a tanítások hogyan kapcsolódnak India globális szerepvállalásához – a Dharma betartásán, a Karma végrehajtásán és a Vasudhaiva Kutumbakam szellemén alapulva, mely gyakorlati és valós cselekvéssé alakul – pont ahogy ma India a világhoz kapcsolódik.

Hazai tekintetben az átalakulás mértéke példátlan. Az integrációt elősegítő kezdeményezések, mint a **Jan Dhan Yojana** program (bankszámlák nyitása a korábban bank nélküliek számára), a higiénia elősegítése a **Swachh Bharat Abhiyan** programmal vagy a lakhatás lehetővé tétele százmilliókat emelt ki a többdimenziós szegénységből. Ezek a hazai sikerek nemcsak statisztikák, India ezekre az alapokra építi a globális legitimációját. Egy olyan nemzetét, amely 1,4 milliárd emberre kiterjedő problémákat old meg, és rendelkezik intézményi kapacitással, illetve erkölcsi hitelességgel ahhoz, hogy megoldásokat tárhasson a világ elé.

Az ebből fakadó magabiztosságunk közvetlenül visszatükröződik a jelenlegi proaktív, elveken alapuló és célorientált külpolitikánkban, amelyet a G20 elnökségünk tökéletesen összefoglal.

India 2023-as G20 elnöksége a „**Vasudhaiva Kutumbakam**” szellemét öltötte magára az „Egy Föld, Egy család, Egy Jövő” mottójával, kihangsúlyozva egy paradigmaváltást a globális kormányzásban. A legjelentősebb siker a polarizált világberendezkedés ellenére elért 100%-os **konszenzus a vezetők Újdelhiben tett nyilatkozatról**. A kulcsfontosságú eredmények is ezt a globális „családi” víziót tükrözik: az **Afrikai Unió (AU) történelmi jelentőségű, végleges felvétele a G20-akba**, ami 55 nemzet hangjának felerősítését idézte elő. A **Digital Public Infrastructure (DPI)** kérdése globális szinten is előtérbe került, melyhez a világszintű pénzügyi felzárkózás segítése érdekében az „India Stack” rendszert használták fel. Emellett a klímavédelmi intézkedéseket a **Global Biofuels Alliance (GBA)** keretében újították meg, és a három kontinens közötti **összeköttetés javult az India–Közel-Kelet–Európa gazdasági folyosó (IMEC)** bejelentése után.

Az „Egy Család” koncepció előírja, hogyha az egyik tag segítségre szorul, a többi tagnak feltétel nélkül közbe kell lépnie. India ennek az elvnek gyakorlati alkalmazásában megbízható biztonsági, humanitárius segítségnyújtási és katasztrófaelhárítási (**HADR**) szerepet foglal el mind az Indiai-óceáni régióban és azon túl is, ez pedig jól bizonyítja képességeinket és jellemünket, mint **elsőként reagáló állam**.

Például 2023-ban India elindította a **Dost műveletet**, hogy átfogó segítséget nyújtson Törökországnak és Szíriának a pusztító földrengés után. A segítségnyújtás szakértő kutató- és mentőcsapatok, helyszíni kórházak és hatalmas mennyiségű egészségügyi felszerelés küldését foglalta magába. Ehhez hasonlóan a **Karuna művelet** kritikus fontosságú segítyt szállított Mianmarba a Mocha ciklon okozta károk enyhítésére.

Talán az elköteleződésünk legnehezebb és legszembevetőbb példái a nagyszabású evakuációs missziók, mint a **Ganga művelet** (Ukrajnában) és **Kaveri művelet** (Szudánban). Utóbbiban India nemcsak a saját állampolgárait evakuálta, de hovatartozástól függetlenül más nemzetekét is. Ez a következetes, gyors és nem kölcsönösségen alapuló megközelítés határozza meg India szerepét, mint biztonságot nyújtó államét – mely nem mások kárán próbál nyereszkedni, hanem mindig készen áll segítő kezet nyújtani.

India új globális szerepvállalása elválaszthatatlanul kötődik azon elhatározásához, hogy a **globális dél erőteljes hangjává** váljon. Hisszük, hogy a valódi multipolaritáshoz szükséges az integráció és a történelem során háttérbe szorult nemzetek bevonása is.

India globális elköteleződése intézményi szinten is jelen van. Például az India és Franciaország által alapított **Nemzetközi Napenergia Szövetség (ISA)** 2030-ig a fejlődő országokban 1 billió dollárt fordítana napenergiái projekt befektetéseire, ezzel segítve a közjót a klímaváltozás elleni küzdelemben és biztosítva számukra az energiához való hozzáférést. Rendkívül örülünk, hogy Magyarország is csatlakozott az ISA-hez, ezzel tovább erősítve a közös elköteleződésünket a fenntartható „Egy Föld” koncepciónkban. Hasonló kezdeményezés a **Katasztrófákkal szembeni ellenálló infrastruktúra koalíciója (CDRI)**, melyet India hozott létre. Szerepe az államvezetések, az ENSZ-ügynökségek és bankok összefogása annak érdekében, hogy elősegítsék az új és meglévő infrastruktúra-rendszerek éghajlati és katasztrófa kockázatokkal szembeni ellenálló képességét, megóvva ezzel a kiszolgáltatott nemzetek fejlesztési eredményeit.

India gazdasági együttműködési programja vagy más néven ITEC program évtizedek óta nyújt fejlesztési támogatást rövid és hosszútávú képzések formájában, melyeket a fejlődő országok különböző szektoraiban dolgozó több ezer szakember számára biztosít, ezzel is erősítve az emberi kapacitást és a jó kapcsolatokat.

Mindezek a multilaterális és bilaterális kezdeményezések azt a meggyőződést erősítik meg, mely szerint a globális problémákra olyan globális megoldásokat kell kínálni, amelyek kölcsönös előnyökön alapszanak, nem pedig egymás ledominálásán.

India víziója egy valóban méltányos és reprezentatív nemzetközi rendszer iránti igényben nyilvánul meg. Ez az elkötelezettség különösen azáltal ösztönzi az országot a globális kormányzás demokratizálására irányuló erőfeszítéseiben, hogy támogatja a reformált multilateralizmust, amely tükrözi a mai gazdasági és demográfiai valóságot. India emellett a globális döntéshozatali fórumok nagyobb mértékű inkluzivitását támogatja, ezt jól mutatja, hogy kitartóan szorgalmazza az ENSZ Biztonsági Tanácsának bővítését.

India technológiai fejlődését a nyitott, hozzáférhető és átjárható digitális platformok kiépítése jellemzi. A **Unified Payments Interface (UPI)** létrehozása világszínvonalú példa erre. A UPI demokratizálta a digitális tranzakciókat, havonta több mint 15 milliárd tranzakciót dolgoz fel, ezzel pedig a globális, valós idejű digitális fizetések közel felét bonyolítja le. Mind az utcai árusoktól a nagyobb kiskereskedőkig a UPI azonnali, költségmentes, átjárható bankközi átutalásokat tesz lehetővé. Ez a digitális demokrácia működése – egy korszerű fizetési rendszer, amely a profit helyett az integrációt helyezi előtérbe. India aktívan osztja meg ezt a DPI modellt más partnerországokkal, hogy segítsen áthidalni a hagyományos pénzügyi akadályokat, ezzel azt is bizonyítva, hogy a technológia a méltányos fejlődés motorja lehet.

A nemzeti büszkeség és a globális szolgálat forrása a folyamatosan növekvő tudományos és technológiai profilunk. A **Chandrayaan-3** sikeres leszállása a Hold déli sarkán nemcsak India, hanem az egész emberiség diadala is volt, amely bizonyította a költséghatékonyság révén elérhető magas színvonalú teljesítményt.

Úrprogramjaink gyakran együttműködésen alapulnak, műholdas kommunikációt és időjárási adatokat biztosítanak a partnerországoknak, különösen a globális dél országainak, ezzel megerősítve elkötelezettségünket a tudomány mindenki javára történő felhasználása iránt.

Azonban India legnagyobb ajándéka a világ számára továbbra is a spirituális tudás. Az ENSZ által kihirdetett **Nemzetközi Jóga Nap** bizonyítja, hogy az Indiában gyökerező béke és jólét hagyománya globálisan is elfogadást nyert. A jógát, amely ugyanabból a filozófiából táplálkozik, mint ez a főiskola is, ma már világszerte milliók gyakorolják, így talán a 21. század legsikeresebb spirituális exporttermékévé vált.

Most pedig illesszük bele ezt a filozófiai vitát az India és Magyarország közötti baráti kétoldalú kapcsolatba, amely itt, a Bhaktivedanta Hittudományi Főiskolán is virágzik.

A nemzeteink közötti kapcsolat nem csupán üzleti jellegű; sokkal inkább egy történelmi és szellemi rokonság, amely mélyebb, mint bármely diplomáciai idősík. A magyar embereket régóta foglalkoztatja mélyebben is India ősi kultúrája, hiszen emlékeznek India segítő szerepére az **1956-os magyar forradalom** idején, egy elvi jelentőségű diplomáciai pillanatban, amely megbonthatatlan bizalmi köteléket alakított ki.

Ez az erős kapcsolat jól látható az **akadémiai csereprogramokban** is, amelyen olyan tudósok vettek részt, mint a tibetológia úttörője, **Kőrösi Csoma Sándor**, aki Indiában állította össze az első tibeti-angol szótárat, vagy a magyar-indiai festőnő, **Amrita Sher-Gil**, akinek művészi örökségét mindkét nemzet nagy megbecsüléssel őrzi. Az akadémiai és kulturális csereprogramok a magyar ösztöndíjprogram keretében folytatódnak, amelyek dicséretes indiai diákokat hoznak a magyar intézményekbe, vagy a Gandhi Gimnázium, amely Magyarországon hátrányos helyzetű gyermekeket foglalkoztat.

Emellett fontos megjegyezni, hogy mindig hálásak leszünk a magyar kormánynak, amiért az ukrán válság idején gyors segítséget tudott nyújtani az indiai diákok mind evakuálásában és elszállásolásában is.

Ez a főiskola, a Bhaktivedanta Hittudományi Főiskola, az egyedülálló indiai-magyar kapcsolat ragyogó szimbóluma. Nem csupán indológiai központ, hanem államilag elismert európai felsőoktatási intézmény, amelynek célja a **vaisnavizmus** kifinomult teológiájának és spirituális kultúrájának megőrzése és terjesztése.

Itt, Európa szívében, a hallgatók vaisnava teológiából és jógamesterségből szereznek diplomát, tanulmányozzák a **Bhagavad-gítát** és más szent szövegeket is, elsajátítják a **bhakti-jóga** bonyolult rejtjelmeit, ezzel hidakat képezve a Duna és a Gangesz között.

Önök, a hallgatók és az oktatók, a valódi kulturális nagykövetek. Tudományos munkájuk, a spirituális igazság keresése, az együttérzés és az önmegvalósítás eszménye iránti elkötelezettségük pontosan a **Vasudhaiva Kutumbakam** gyakorlatban való megtestesülése. Nap mint nap bizonyítják, hogy a jelentések keresése, a magasabb célok elérése és az etikus élet iránti elköteleződés minden geopolitikai határt képes felülmúlni.

Barátaim, a mai globális környezetet a komplexitás, a konfliktusok és a bizonytalanság jellemzi. De ebben a közegben India adja a stabilitás hangját, közvetíti a párbeszéd üzeneteit és képviseli az inkluzív növekedés mintaképét. Megközelítésünk nem ideiglenes politikai megfontolásból fakad, hanem a **Vasudhaiva Kutumbakam** időtálló bölcsességéből.

Hisszük, hogy a világ fejlődésének egyetlen lehetősége az, ha a globális ügyeket többé nem eredménytelen versengésnek tekintjük, hanem egy nagy, közös családi erőfeszítésnek. India egy magabiztos, cselekvőképes és demokratikus globális hatalomként halad előre, amely elkötelezett a multilateralizmus, a technológiai inkluzivitás, az éghajlat-politika és az méltányos fejlődés mellett.

A digitális tervrajzok megosztásától a világszerte nyújtott életmentő segítségnyújtáson át a G20-ak globális párbeszédének vezetéséig India tevékenységét az az alapvető meggyőződés motiválja, hogy mi valóban egy nagy család vagyunk.

A budapesti Bhakti-hagyomány időtálló elvei iránti elkötelezettségük hatalmas bizalmat szavaz India szellemi örökségének. Kívánom, hogy erőfeszítéseik továbbra is megvilágítsák az egység, a tudás és a béke útját.

Köszönöm!